

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΛΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
ΓΕΩΠΟΝΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΕΡΙΠΗΣ ΥΛΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ
ΤΕΥΧΟΣ Β.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Δραχμ.	3.—
» ἑξαμήνου	»	2.
Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Φρ.	3,50
ΜΕΤΑ ΤΩΝ „ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ“		
Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Δραχ.	5.—
» ἑξαμήνου	»	3.—
Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ	Φρ.	6.—

Οὐδεμίᾳ αἰτίῃσι πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄφιν, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτιμῶν.

¶

Πᾶσα ἐπιστολὴ ἢ ἀποστολὴ διευθύνεται:

ΚΥΡΙΟΝ
Γ. Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΝ
ΓΕΩΠΟΝΟΝ

Εἰς ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ (CANDIE CRÈTE)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.
Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ...
ΤΟ ΞΗΜΕΡΩΜΑ.
ΤΟ ΡΟΔΟ καὶ ἡ ΕΛΠΙΔΑ.
ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ....
ΣΚΕΨΕΙΣ.

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ.
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣΑΝΤΕΣ.
ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ.
ΠΟΙΗΣΙΣ.
ΔΙΓΓΑ ΔΙ' ΟΛΑ.

ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ „ΙΔΗΣ“

1908

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ἐφθινεν ἀδιαιχόπως.

Ἡ ζωὴ τῶν ἄλλων ἦτο δι' αὐτὸν τὸ ὄνειρόν του. Κλεισμένος εἰς τὸ ἐργαστήριόν του εἶχεν ἀπομονωθῆ, εἶχε λησμονήσῃ πᾶσαν ἐνασχόλησιν, ἥτις δὲν συνδύαλλετο εἰς τὴν πραγματώσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ιδεώδους του.

Ἡ ἀφοσίωσις του αὐτῆ εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τὸν εἶχεν ἐξαντλήσει.

Ἡ φυματώσις ἐπιγώρουσι ἔβλεπε νὰ προσεγγίξῃ τὸ φθινόπωρον καὶ εἰς ἕκαστον φυλὸν καταπίπτου ἡσθάνετο καταρούευσαν καὶ μίαν ἡμέραν τῆς ζωῆς του, ἔβλεπε συμβολιζόμενον ἓνα θάνατον τῶν ἐλπίδων του.

Ὁ πνευρὸς ἔφαγγε τὸ μέτωπόν του, ὁ βῆξ ἐδασάνιζε τὸν λάρυγγά του, ἀλλ' ἀπὸ τὰς ὀστεώδεις χειρὰς του δὲν ἔλειπε τὸ μικροσκοπίον.

Καὶ ἔφθινεν ὀλονέν...

Νυξ σκοτεινὴ. Τὰ νέφη κατέπιπτον, λυόμενα εἰς σταγόνας γροθιάς.

Τὸ τελευταῖον ἀνθύλλιον ἀνίσχυρον παρέδιδε τὸν μίσγον ὡς λάφυρον εἰς τοῦ ἀνέμου τὴν ὀρηκτικὴν ἐπέλασιν. Ὁ ἄσθενὴς ἐπέσεν ἐπὶ τῆς κλίνης. Νάρκη τὸν κατέλαβεν. Ἡ προαίσθησις τοῦ θανάτου τοῦ ἐπέζεε τὰ κενὰ στήθη. Εἰς τὸ βυθὸς του, τὰ σάβανα ἀντικαθίστα ἡ σκέψις τῆς ἐπιλύσεως μιᾶς ἐπιστημονικῆς θεωρίας.

Ὁ πνευρὸς τῆς σκέψεως ἠύξανε τὸν πνευρὸν τῆς ἀσθενείας. Ἡ γωνία, ἐφ' ὅσον ἔβλεπεν ἀπομακρυνόμενον τὸ ἰδανικόν τῆς ἐπιστήμης.

Παγετὸς κατέλαβε τὸ σῶμά του. Ἦτο δεσμιος ἐκείνου ἀκρίβως, οὗ τινος ἐπόθει νὰ μετριάσῃ τὰς ἀνθρωποκτόνους ὁρμάς. Ἀλλ' ὁ θάνατος ἀπερήφανος ἐν τῷ πείσματι του, ἐπήργετο ἄδυσώπητος.

Ἀφῆνης ἡ θύρα ἀνοίγει.

Δὲν ἦτο οἰκείος.

Δὲν ἦτο ἱερὸς νὰ τῷ παράσχη τὴν ὑστάτην τῆς θρησκείας παρηγορίαν.

Ἦτο εἰς ἀσθενῆς.

Μόλις ἐσώρετο. Εἰς τὴν ἀπόκεντρον συνοικίαν, ἐν ἧ ἐπληρώθη, δὲν εἶχε πού νὰ

προστρέξῃ. Μόνος πλησίον ἰατρὸς ἦτο ὁ ἤδη ἐκπνέων.

Τὰ δύο ἡρειπωμένα σώματα συντηρήθησαν.

Ὁ εἰς ῥόγγος συνώδευε τὸν ἕτερον.

Ἡ συμφωνία τοῦ θανάτου συνετελείτο ψυχρὰ, ἐπίμονος, ἀποτροπαία.

— Γιατρὲ, βοήθεια... Πιεθαίνω. Σώσε με, γιατρὲ... Λυπήσου τὰ παιδιὰ μου.

Ὁ ἰατρὸς ψυχορραγῶν ἐντείνει ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὑαλῶδες βλέμμα του, ὡσὰν νὰ ἐξήτει νὰ παρατείνη τὰς ἰδικὰς του τελευταίας στιγμὰς, διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ἐπλησίασεν ὁ ἄσθενῆς. Τὰ ἐρακωμένα φορέματά του, ἡ ἄξεστος μορφή του ἐδείκνυον ἐν θύμᾳ ἐπιτόνου ἐργασίας.

Μόλις ὁ ἰατρὸς κατώρθωσε συγγενετῶν τὰς τελευταίας δυνάμεις του νὰ τὸν ἐρωτήσῃ πού ἐπονούσε,

Τῷ ἔδειξεν ἐκεῖνος μίαν πληγὴν. Ὁ ἰατρὸς τῷ ἔδειξε κ' ἐκεῖνος μίαν τράπεζαν.

— Ἐκεῖ ἐπάνω... εἶνε ἓνα γιατρικό... Ἐκεῖνο τὸ μπουκάλι... Βάλε ἀπ' αὐτό... ἔς τὴν πληγήν.

Ἐσώρεθ ὁ ἄρρωστος μέχρι τῆς τραπέζης καὶ ἐπῆρε τὸ φάρμακον. Ὁ ἰατρὸς μὴ ἔχον τὴν δύναμιν νὰ τὸν παρακολουθήσῃ, ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς, βυθισθεὶς καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπιθανάτιον νάρκην.

Ἡ νύξ ἔγεινε ἤδη σκοτεινότερα, ὁ βορρᾶς μανιωδέστερος, ἡ βορρῆ ραγδασιότερα.

Εἰς τὴν πάλιν ἐκείνην τῶν στοιχείων μόλις ἤκούσθη εἰς στεναγμὸς ἀνακουφίσεως.

Ἦτο τοῦ ἐσθηνούς ἐπισκέπτου, ὅστις ἄμα τῇ ἐπαφῇ τοῦ ἰατρικοῦ, ἡσθάνθη ἐλαφρυνόμενον τὸν πόνον.

Ὁ ἰατρὸς ἀνέβλεψε καὶ εἶδε τὴν ἰατρικὴν συμβουλήν του σωτηρίως ἐπιδρῶσαν.

Καὶ ἔκλεισε πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, ἐνῶ μετὰ τὴν γοῶν τὰ χεῖρά του, ἐπιστέφον τὴν ἀγωνίαν τοῦ θανάτου.

Δὲν ἔσωσε τὴν ἰδίαν του ζωὴν, διότι κατὰ τῆς νόσου του ἡ ἐπιστήμη δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντεπεξέλθῃ νικηφόρος, διημερισθήτε ὅμως ἄλλην ζωὴν. Τὸ ὄνειρόν του ἐξεπληροῦτο ἤδη διαφορετικὰ ἀπέθνησκεν ἡττημένος ἀλλὰ σωτῆρ μιᾶς ἄλλης ὑπάρξεως.

« Ἐλευθερία »

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΑΥΤΟΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

Παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐν Σόφια ἐκδομένης ἐφημερίδος «Βοτσέρνα Πόστα» τὸ ὅποιον μεταφρασθὲν μεταφέρομεν ἐπὶ λέξει ὡς ἔχει:

Ὅταν ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος γενόμενος Τσάρος πασῶν τῶν Βουλγαριῶν, εἰσήργετο θοιαμβευτικῶς εἰς τὴν πρωτεύουσάν του, οἱ διάφοροι τιτλοῦχοι καὶ αὐλικοί, συνουλοῦντες μετ' αὐτοῦ, τὸν προσηγόρευον ἐκ παραδόχως «ὕψηλότατον» ἦτο: βουλγαριστὶ «Βεσότσεβο» ἀντὶ «Βελίτσετσεβο» δηλ. Μεγαλειότατον.

Ἐνεκα τῆς συγχῆς ἐπαναλήψεως, τὸ πρᾶγμα κατήντησε σκανδαλώδες, ὥστε ἠναγκάσθη ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς κατ' ἐπιθυμίαν αὐτοῦ τοῦ Τσάρου τῆς Βουλγαρίας, νὰ διατάξῃ ὅπως εἰς πᾶσαν ὑποτροπήν τοῦ ἀμαρτήματος τούτου, οἱ εἰς αὐτὸ ὑποπίπτοντες καταβάλλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, δέκα λέβια, ἦτοι δέκα περὶπου δραχμάς.

Πρῶτος καταδικασθεὶς εἰς τὸ πρόστιμον τοῦτο ἦτο ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Παποκωφ, πληρώσας ὁ δυστυχῆς 100 λέβια, ὡς δεκάκις ὑποπεσῶν εἰς τὸ σφάλμα τοῦτο.

Τὸν φόρον τοῦτον τῆς μεγαλομανίας ἐπλήρωσαν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου πολλοὶ αὐλικοὶ καὶ ἐπίσημοι, πρὸς μεγίστην ἀπελιπίαν τοῦ Τσάρου πασῶν τῶν Βουλγαριῶν!

Ἐν μιᾷ δὲ αὐλικῇ ἐσπερίδι, ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος ὁμιλῶν πρὸς τὴν συζύγουν του, ἀπεκάλεσεν αὐτὴν... «ὕψηλοτάτην»! Ἡ τσαρική καρδιά τῆς Ἐλεονώρας ἐπληρώθη θανάσιμος, καὶ σκυθρωπάσασα μετέβη εἰς τὸ ἰδιαιτερον γραφεσίον τῆς, καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαιτούσα τὴν ἐναρμογήν τῆς Διαταγῆς του. Καὶ ὄντως τὴν ἐπαύριον, ὁ Ὑπουργὸς ἀπέστειλεν εἰς τὸν Τσάρον τὴν ἀπόφασιν ὅστις μετ' ψυγραιμότητος καὶ ἀπελιπίαν κατέβαλε τὸ πρόστιμον τῶν δέκα λεβίων!

E.

ΤΟ ΞΗΜΕΡΩΜΑ

Ἀροσηκρόνουνται τὰ σκότη ἀπὸ τῆ μαυρισμένη πλάσι
Ἀροξάπλώνουνται τὰ ρόδα π' ἀνάερα τὰ σιγοφέρονον
Ἡ ὀλόξανθες κοπέλλες
καὶ τὰ σκοροποῦν μέσα ἔστα δάση
Καὶ στὰ θούνα τὰ γροινιασμένα
πού ξυπνητὸ κεφάλι γέρονον.
Καὶ ξημερώνει, ξημερώνει
γιά τῆς ψυχῆς τίς κοιμισμένες
Τίς φαντασίες τίς δεμένες
— Καὶ γιά τὰ σκοτισμένα μάθια
πού φῶς γυρεύουνε στὰ σκότη
Καὶ γιά καθένα πού φῶς γυρεύει
ἀπ' τὸ «Πατέρα φωτόδοτη».

Κι' εἶν' τὸ ξημερώμα μεγάλο
καὶ τρομαγμένη ἡ πλάσι ὅλη
Πέφτει στὰ γόνατα γυρομένη,
Καὶ ἀνυπόμονη προσμένη,
Καὶ μετ' ἡσυχίαν τῆς καμαρώνει
Τὴν ἀλήθεια π' ἄρχισε νὰ ξημερώνη.
Castro Χειμῶνας τοῦ 1908
Γιώργης Battista

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Πῶς μ' ἀγαπᾶς τὸ ἐνοῶ ἀπὸ τὴν θολὴν ματιὰ σου
ἀπὸ τὸ γλυκογέλασμα τῆς μάγουσου μορῆς
ἀπὸ τὸ θορυβῶδες κτύπημα τῆς παιδικῆς καρδιᾶς
καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνησιν ὅπου μ' ὁμιλεῖς. [σου

*

Ὅσους κι' ἂν ἔγω, ψευτικὸς ἔρωτας δοκιμάσει
ὅσον κι' ἂν φαίνομαι φαιδρὸς, ψυχὴ ἀγγελικὴ
εἶν' ἡ ζωὴ μου σκοτεινὴ, καὶ ἡ καρδιά μ' αἰμάσσει
ὅταν περᾶσῃ μιὰ βραδιά καὶ δὲν σὲ ἴδω ἐκεῖ...

*

Πολλάκις ἐπεδίωξα τὴν λήθην τῶν δεινῶν μου
νὰ πέσω πάλιν ὅπως πρὶν ἐν μέσῳ τῆς γοῶν
ἀλλὰ ἐστάθη ἀδύνατον, ὡς φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου,
καὶ πλέω μὲς ἔστ' αἵματα τῆς μαύρης μου καρδιᾶς!

*

Ἡ πληγωμένη μου καρδιά, ψυχὴ καὶ φαντασία
ἀφιερῶσάν σε Σὲ, ἀθῶά μου μικρά
κι' ὀρκίζομαι εἰς τὸν Θεόν, ὅς εἶναι κι' ἄμαρτία
Σὺ εἶσαι μόνη δι' ἐμὲ, ἡ ζωὴ ἡνεκρά.

Γ. Ε.

ΤΟ ΡΟΔΟ ΚΑΙ Η ΕΛΠΙΔΑ

Μέσα στη νέκρα και την έρημιά και τη παγερή πυρή που έπεσε στο κήπο μου, και μάρανε τα άνθη, τα ρόδα και τους μενεξέδες μου, ένα μικρό τριαντάφυλλο, ώμορφο με λεπτό και ευγενικό άρωμα, ξεγλύστρισε από το θάνατο που πλάκωσε και επρόβαλλε τη χαρούμενη του κεφαλή ένα πρωί, που διέλυταν τα σύννεφα από τον ουρανό, αι άχτιδες του μεγάλου Πατέρα μας.

©

Μία έλπίδα και μένα σήμερα γεννήθηκε μέσα μου, από τους πολλούς τους πόθους που ένέκρωσε ή παγωνιά των προλήψεων, στη καταραμένη μου τη ψυχή στο αντίκρουσμά σου κόρη.

Έλπίδα ώμορφη, κόκκινη σαν τη φωτιά που έβγανε από το καμίνι των πόθων μου.

©

Επλάκωσε παγωνιά δυνατή και αι άχτιδες του ήλιου σβυστήκαν και το ρόδο, το μικρό τριαντάφυλλο του κήπου μου έμαράθηκε.

Ω το ρόδο μου

©

Περνούσες κι' έτρεχες βικτική έως τώρα από τα μάτια μου κόρη. Σ' έδλεπαν μάτια πολλά σ' εφθόνησαν και λάκκος ανοίχτηκε και δέχτηκε το κορμί σου το ώμορφο κόρη.

©

Απέθανες! Και μαζύ σου ή έλπίδα μου ή κόκκινη έσβυσε, σαν το ρόδο του κήπου μου που έμαράθηκε από τη παγωνιά.

Ηράκλειον

Αάτ.

Την περί των μεγάλων δώρων άγγελιαν μας βλέπε εις τά „Γεωργικά Χρονικά“.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 11 ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

(Αι λύσεις δεκται μέχρι της 10ης Ιανουαρίου 1909).

Α. αριθμός το περιοδικόν δωρεάν επί εν έτος.

Β. αριθμός εν λαχείον του Έθν. Στόλου.

Γ. αριθμός 10 ώραία εικονογραφήμένα δελτάρια.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Φίλοι,
Ήμουν πουλάκι και με είχατε
μέσα στο κλουβάκι
κι' επειδή μ' αγαπούσατε πολύ,
μ' ανοίξετε το πορτάκι
κι' είμαι ελεύθερο σήμερα
εις το κλαδάκι
και ελεύθερο πουλάκι.

Όστις το λύση θα λαμβάνη δωρεάν το περιοδικόν επί εν έτος.

Ηράκλειον

Ι. Ν. Παρασκευάκης

Σ.Σ. Το άνωτέρω αίνιγμα, έστάλη ήμιν προς δημοσίευσιν υπό του άνωτέρω κυρίου, του όποιου μη γνωρίζοντες την λύσιν, δεν συγκαταλέξαμεν αυτό μεταξύ των πνευματικών ασκήσεων του περιοδικού ούτε αναλαμβάνομεν ευθύνην περί της τυχόν παρερμηνείας αυτού. Αι λύσεις όθεν θα αποστέλλωνται κατ' ευθείαν προς εκείνον.

Παρακαλούνται οι νέοι συνδρομηταί μας όπως ευαρεστούμενοι μάς γνωρισώσιν εν τάχει αν επιθυμώδι να τοίς αποσταλθώ και τα προεκδοθέντα φυλλάδια, διότι ευρίσκονται εις τας παραμονάς της εξαντλήσεως των.

Επίσης παρακαλούνται οι άλλην λογραφοῦντες μεθ' ήμων όπως θέτωσιν επί του φακέλλου διλεπτα γραμματόσημα.

Η άλλην λογραφία, αι πνευματικάι άδκήσεις, αι λύσεις αυτών και τα βραβεία, έλλείψει χώρου όήμερον αναβάλλονται δια τή προδεχθεί.

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

Σ' εκείνη που με τρώθει...

Από κάποιον άγνωστο προαίσθημα που πλημμυρούσε την δόλια τη καρδιά μου τα μάτια μου δεν έκλεισα ο άμοιρος όλη την νύχτα μες στη κάμαρα μου. Σηκώθηκα πρωί πρωί κατέβηκα στο κήπο μου τον δεντροφοροτούμενο, που ο βορριάς άγριοπόδς εφύσαγε κι' έσταζε το κλαδί το νεροστολισμένο, απ' την βοογή που όλη νύχτα έρουφε τα άγάλια πότιζε την πλάσι, σταλαματιές στα φύλλα είχαν μείνει που έλαμπαν στην νύχτα το σκοτάδι. Ο άγιος βορριάς εκκόρπαγε απ' τα κλαδιά τα φύλλα ξεραμένα και τα ξερα κλαδιά έμειναν στα έρημα τα δένδρα γυμνωμένα.

Με τα ξερα άγάπη μου κλαδιά μοιάζουν ή πονεμένες ή καρδιές μας και με τα φύλλα που εκκόρπισ' ο βοριάς ή στερουμένες ή χαρές μας Η δυστυχία σαν το βορριά το δυνατο απ' της διπλής μας της καρδιάς τα βάρη έδιωξε τη χαρά την ευτυχία για να θολώσει την γλυκιά μας την άγάπη Μα τα κλαδιά με φύλλα και με λούλουδα ή άνοιξι γρήγορα θα στολίση κι' ο κήπος μου ο έρημος άγάπη μου όλόδροσος σαν πρώτα πάλι θα άνθιση. Στην πονεμένη μας καρδιά την ευτυχία ποιος θα δώσει; κι' από την μρισμένη άβυσσο της δυό καρδιές μας ποιος θα σώση; Την πρώτη μας άγάπη μου χαρά ποιος εμπορεί να μάς χαρίση; Τ'αμέτοχτα τα δακρυστενάγματα που ή πονεμένες ή καρδιές μας έχουν χύση.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Όνειρο 5' το κύμα

ΣΚΕΨΕΙΣ

Αι επαγωγόταται χαριτες είναι αι της καλλονής, αι τερπνόταται αι του πνεύματος, και αι συζηνητικώταται αι της καρδιάς.

Γ. Ε.

Είνα μεγαστη ευτυχία, γλυκύτατον και ποθητόν να πέση τις υπό την δρόσον των άνθηρών αυτού έτων πριν ή την πέφυγα του βίου, μακράν ταύση ή χαρά πριν ή μαράνη την καρδιαν, ο πόνος και ή συμφορά.

Δις Φ.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΙΤΛΟΙ ΤΩΝ ΜΠΕΚΡΗΔΩΝ

Προς χαρακτηρισμόν των μεθυσων και της μέθης καθιέρωσεν ή λαϊκή φαντασία τας επομένεας φράσεις και επίθετα:

Μεθύστακας, κρασοκανάτα, μπεκροκανάτα, μπεκρούλακας, μπεκρός, κρασοπατέρας ευγής στο καντί, έγινε τάπα, τύφλα, στουπί, παπούλα, παπαρούνα, παπουλίνας, σκνίπα, κουνουπί, ζουρνας, στασίδα, τούφ, ίσκα, άνθει, τύφλα και των γονέων, εν τη δόξη του, είναι 'δικός του και ο ένας τοίχος και ο άλλος, είναι δικός του ούλος ο κόσμος, άπαζε τη γάτα από την όρά, και τω σκυλω λέει καλημέρα, κάνει καλουργιά με τη μύτη του, κάνει αυλακίες με τη μύτη του, κάνει άλλων με τη μύτη του, εμπήκε στα πράματα, έχει τη σταλιά του πιωμένη, ήπιε τη μιά του, εμπήκε στ' άμπέλι, έχει απελοπετροέ, τάχει άφτωμένα, ο κοκκινω γεώργης τα φταίει, ο μαύρος άράπης ή ο παπα Μανώλης (Μαύρη Μπουκάλα) τα φταίει, εμπήκε ο μουσαφίρης και έφυγε ο νοικοκύρης, το κούρτισε, εξέκουρουιάστηκε, καλανταρίζει, την άραπαζε, την τσάκωσε, την τσοκνισε, την τσούσιδε, την τσοφισε και εκατο' ο κοταφός στ' ανώ φράσις συνήθης εις το Σέλιον, αντισταιχούσα προς το έμέθυσε.

Χανία

Γ. ΙΑΚ. ΚΑΛΑ΄ΣΤΑΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΕΣ ΤΑΣ ΣΥΝΔΟΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

(Ιδε και φυλλάδια υπ' αριθ. 9 και 10)

Γεώργ. Χ. Διαπάκης, Γ. Μ. Μαργιπλής, Γεώργ. Ι. Σεμερτζάκης, Πέτρα του σκανδάλου, Φάουστ, Νικ. Ι. Παπαδάκης, Κωνστ. Μάνος, Κ. Στρατουδάκης, Θεοφ. Έπίσκοπος Κυδωνίας και Αποκορώνου, Ν. Κουσουρελάκης, Μενέλ. Λανδράκης, Ν. Πιστολάκης, Ίω. Ήλιάκης, Β. Χατζιδάκης, Ν. Μαραγκουδάκης, Α. Καρδαμάκης, Πολύδ. Παπαδερός, Κλέαργος Μαρακτωνάκης, Διε Ευαγγελία Γ. Καπνιστού, Νικ. Άνεμογιαννάκης, Δεων. Γαλανάκης, Κυματοθραύστης,

Νικόλ. Μακροάκης, Έμμ. Κατσαράκης Νικ. Μαγγώνης, Κ. Μανιδάκης, Δις. Α. Κ. Δημ. Πασχαλίδης, Γεώργ. Χαλκιαδάκης, Μουσταφά Ραχίτ 'Ιμαρζαδέ, Καρδιόπονος, Ι. Π. Ε. Παπαδάκης, Γ. Κ. Τσαγκαράκης, Γ. Ι. Μαστοράκης, Ειρήνη Σφακιωτάκη, Γ. Περογιαννάκης, Μεγμ. Χοτζακαλάκης, Μιγ. Καλαμπακάκης, Άγγελος Γιαννακάκης, Γεώργ. Άγιοταφίτης, Ιω. Γιανναδάκης, Στυλ. Πετσαγκουράκης, Ν. Γ. Λαυπάκης, Μιγ. Παπαδάκης, Μήλον τής έριδος, Διονύσιος Μαραγκουδάκης καθηγ. Θεολογ. Σχολής 'Ιερουσαλήμ, Έμμ. Ν. Παπαδάκης, Ιω. Πουπάκης, Δις 'Ελένη Μαρπουλού, 'Ελευθ. Καούνης, Δις Μαρία Ε. Καπετανάκη (Κάρπαθον) Κωνστ. Άνδρουλάκης, Άμβρόσιος Τερζάκης 'Ιερές, Γ. Ε. Χατζιδάκης, Α. Κουρής), Κ. Τριανταφυλλίδης, Μαρία 'Ιωαννίδου, Καζήμ Διγναδάκης, Ζαγ. Γεωργουμάκης, Ν. Μανωλίδης, Εύαnthia Παπαδάκη, Κατάστημα Σεβροσαριάν, Έμμ. Λαγουδάκης Γ. Ζερδάκης και 'Ιωάν. Σίτινας (Χαρούμ Σουδάν).

Η Συνέγεια εις τὸ προσεχές

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο ῥηξικέλευθος διευθυντής του ἐν Χανίοις ἐκδομένου ἐγκρίτου περιοδικοῦ «**Ὁ Κρητ. Ἀδότη**» ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν **Κρητικοῦ Λευκώματος**, ἐπὶ τῆ εὐκαιρίας τῆς προσεχοῦς ἐνώσεως τῆς Κρήτης, με ἐκλεκτὴν ὕλην πατριωτικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν, πληθὺν εἰκόνων, πολιτισμομένων ὀπλαρχηγῶν, δημοσιογράφων, Βασιλικῶν οἰκογενειῶν κλπ. Εἶναι ἄξιον θεομῆς ὑποστηρίξεως τὸ μοναδικὸν αὐτὸ καὶ πρωτότυπον ἔργον τοῦ κ. Δελεδάκη.

— Ὑπὸ τὴν διευθυσιν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου, κ. Κ. Γ. Ἐλευθεριάδου, ἤρξατο ἐκδοδόμενον ἐκεῖ, δεκαπενθήμερον περιοδικόν, φιλολογικόν, παιδαγωγικόν καὶ ἐπιστημονικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἀύγη**». Τὸ τερπνὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον τῆς ὕλης αὐτοῦ, τὸ καθιστᾷ ἀπαραίτητον εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

— Ἡ διακεκριμένη τοῦ καλάμου καὶ τοῦ λόγου καλλιτέχνης Δις Εὐγενία Ζωγράφου ἐκδίδει ἐν Ἀθήναις, φιλολογικὸν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὸν μηνιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «**Ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησις**» ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, καὶ μετὰ καλαισθησίας ἐκτυπούμενον. Θερωδῶς συνιστῶμεν τὸ μοναδικὸν τοῦτο περιοδικόν.

φου ἐκδίδει ἐν Ἀθήναις, φιλολογικὸν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὸν μηνιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «**Ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησις**» ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, καὶ μετὰ καλαισθησίας ἐκτυπούμενον. Θερωδῶς συνιστῶμεν τὸ μοναδικὸν τοῦτο περιοδικόν.

* ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τὸ ἐν Ἡρακλείῳ ὀδοντοϊατρεῖον τοῦ διακεκριμένου Ὀδοντοϊατροῦ κ. Τηλεμάχου Ἀνδρουλάκη, πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ τῶν τελειοτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργαλείων, δικαίως ἀπέκτησε παγκρήτιον φήμην, διὰ τὴν ἀνώδυνον ἐξαγωγήν τῶν ὀδόντων, καὶ διὰ τὴν εἰλικρινεῖαν καὶ ἀπαράμιλλον μεθοδικότητα, αἵτινες διακρίνουσι τὸν κ. Ἀνδρουλάκην, εἰς τὴν μετ' ἐγγυήσεως θεραπείαν τῶν οὐλῶν καὶ τῶν ἀσθενειῶν ἐν γένει τοῦ στόματος, τὴν ἐφαρμογὴν ὀδόντων σφραγίσματα κ.λ.π.

— Εἰς τὸ ἐν Ἡρακλείῳ Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Κοκκινάκι, θὰ εὐρηγε πλουσιωτάτην συλλογὴν Cartes-Postales, ὡς καὶ κινίην τοῦ Ἑλλήν. Κράτους γνησίαν, πωλουμένην πρὸς 20—25 λεπτ. αἱ δύο δόσεις, ἀποτελουμένας ἀπὸ 10 κουφέτα γλυκύτατα.

Ἐργασία— Παιδεία. Παῖς δεκατριῆς ὁμογενῆς ἐκ Μ. Ἀσίας, ἀπόφοιτος τοῦ Ἑλλήν. Σχολείου, ἐπιμελής καὶ ἐξ ἀρίστης πλὴν πτωγῆς οἰκογενείας συνιστώμενος ἰδιαιτέρως καὶ ὑψ' ἡμῶν, ζητεῖ οἰκογένειαν, παρὰ τῆ ὁποῖα ὑπηρετῶν νὰ δύναται συγγρόπως νὰ ἀκολουθῆ καὶ τὰ μαθήματά του.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.
— Ἀνταλλάσσω Cartes Postales, μόνον με Ἑλληνίδας δεσποινίδας Ἐκείνη ἥτις θὰ μοὶ ἀποστείλῃ τὴν ὠραιότεραν κάσταν, θὰ λαμβάνῃ ὡς δῶρον 50 ὠραιότατα Cartes Postales ἢ 50 Εὐρωπαϊκὰ γραμματόσημα.

ΔΙΑΒΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΚΙ

(POSTE RESTANT)

ΛΙΜΕΝΑ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Ἦτο χειμῶνας καὶ ὁ βορρᾶς
ἐσύριζε στὰ δένδρα
ξεριζώνε κατέρριπτε
κατέστρεφε ἐπέτα.

Σὲ μιὰ γωνιὰ παράμερα
ἓνα παιδί με τρόμον
ρακένδυτον ἀνυπόδυτον
ἐτραυλίζε με πόνον.

Ἦχι εἶμαι, εἶμαι ὀρφανὸν
μ' ὀρφάνευσεν ἡ μοῖρα
καὶ ζῶ καὶ μένω ὀρφανὸν
χωρὶς παρηγορίαν.

Ἦλοι περνοῦν . . . ὄλοι βωβοί . . .
ἐν βλέμμα μόνον ῥίπτουν
καὶ φεύγουν . . . φεῦ! . . . τὸ ὀρφανὸν
παντέρημον ἀφήνουν.

Ἦχι πόσον πόσον εὐτυχεῖς
Ἦν εἶχον τὴν μητέρα . . .
Θὰ μ' ἔπερνε στὴν ἀγκαλιὰ
Ἦπ' τὸν κορὸν ἄερα,

Ἦρακλείων

Ἦνάλιος Θῆε.

ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ

Ἦφρυγε, ὁ Φοῖβος στὸ βοννὸ μετὶ χρυσοπορφύρα
ἐγάθη στὰ βασίλειά του, τὸ χρυσοστέφανό του
καὶ τ' ἀσημένια τὰ νερά τῆς λίμνης μένουν στείρα
ἀπ' τὴ χρυσομαρμαρυγὴ καὶ τὸ σελαγισμό του

Τὴ μαγικὴ λαμποκοπὴ ἐδέχθη σοσιεινάδα
καὶ τῶν νερῶν τὰ κράσπεδα μαυρίσανε, ἓνα-ἓνα
σοσιίστηκαν καὶ στήσανε διάπλατη στὴν ἀράδα
ἀνίδα οὐρανόθωλη στὴ λίμνη, ὠϊσένα!

Γναλὶ καθρέφτης τὸ νερὸ τῆς λίμνης ἀσημένιο
καὶ γύρω-γύρω πλαίσιο ὠραῖο, τὶ μαγεία!
ἀπλώνει χάσμα θεῖο, ἀτέλειωτο τὸ γέλιο
ὅπου σκορπᾷ ἢ ἀνειδίωτη θεὰ μελαγχολία.

Καὶ ἀπ' τὸ μυστήριον ποθοῦσες κοραεῖδα
μὰ φαίνεται πῶς ἔτυχε τὴν βασκανὴν τὴν ὦρα
καὶ ἀντὶ νὰ κλέψῃς τῆς χαρᾶς τὴ φωτεινὴ ἀχτίδα
πῆρες τὸ γέλιο ποῦ κρατεῖ μέσα καῦμους καὶ—
[μύθοι.

Ἦν Ἀγίω Νικολάω 23-10-1908.

Ἦρηγητή.

ΣΤΗΝ ΕΛΕΝΗ...

Κάποιο στὴ βαρυχειμωνιά
τὴν ὦρα ποῦ κοιμᾶσαι
τὴν νύκτα τὰ μεσάνυχτα
τὴν ὦρα ὅπου θάσαι
τὴν ὦρα ποῦ θὰ γένης σὺ
σ' αὐτοῦ τὴν ἀγκαλιὰ
κάποιο παρόπονο βαθὺ
θ' ἀκούσης στὸ βορρᾶ

Ἦγραφον τῆ 28 Φεβρουαρίου 1907

ἮΑπελλίς

ΔΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

- Βροχή ραγδαία διαρκέσασα ἐπὶ 14 ὥρας ἐν-
ταῦθα.
- Ἐπέφερον ἀρκετὰς καταστροφὰς εἰς τοὺς
ἀγρούς.
- Εἰς δὲ τὴν Λάρισσαν καὶ τὰ Τρίκαλα, αἱ
ζημίαι εἶναι ἀνυπολόγισται.
- Ἐνεκα τῆς ἐκχειλίσεως τῶν ποταμῶν.
- Ὁ κ. Λεβιδῆς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
τῆς Ἑλλάδος.
- Κατήργησε τὴν περιφορὰν τῶν δίσκων εἰς
τὰς Ἐκκλησίας.
- Ζήτημα γρῆζον ἐφαρμογῆς πανταχοῦ.
- Μανθάνομεν ὅτι δι' ἀστυνομικῆς διαταγῆς
ἐνταῦθα.
- Ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς πλάνητας ἐπαίτας, ἡ
ἐξάσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός των.
- Ὡς ἐπίσης καὶ ἡ λειτουργία κηροδειῶν
εἰς κεντρικὰ μέρη.
- Τὸ πέτον ἤρξατο εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἀντι-
καθίσταται ὑπὸ ἐκχειλίματος φύλλων εὐκαλύπτου.
- Λίαν προσεχῶς δὲ λέγεται ὅτι θὰ δίδεται
καὶ εἰς τὸν στρατόν.
- Διότι ἐκτός τῶν ἄλλων εὐεργετικῶν ἰδιοτή-
των τοῦ εὐκαλύπτου.
- Εἶναι συγγρόνως καὶ ἀντιαλκοολικός.
- Ὁλος ὁ εὐρωπαϊκὸς περίεργος κόσμος
- Ἀσχολεῖται ἤδη μὲ τὴν εἰς τὰς φυλακὰς
τοῦ Ἀγ. Λαζάρου ἐγκλειστον Σταίνελ
- Τὴν ὅποιαν κατηγοροῦσι διὰ πολλὰς μυστη-
ριώδεις δολοφονίας
- Τῇ ἀποδίδουσι δὲ καὶ τὸν θάνατον τοῦ τότε
Προέδρου τῆς Γαλ. Δημοκρατίας Φέλιξ Φέρ.
- Δέκα πολιτικὰ ἐφημερίδες ἐκδίδονται ἐν
Κρήτῃ 3 περιοδικὰ, καὶ 2 ἡμετεροὶ σατυρικά.
- Ἐξ' ὧν 6 εἰς τὰ Χανιά δύο περιοδικὰ καὶ
2 σατυρικά.
- 2 εἰς Ρέθυμνον, καὶ 2 εἰς Ἡράκλειον, καὶ 1
περιοδικόν.
- Ἐφθασε καὶ ἐδῶ ὁ κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐμ-
πορικὸς πόλεμος τῆς Τουρκίας.
- Πλείστοι δὲ Ὀθωμανοί, φέρουσι σκούφους,
ἀντὶ φεσίων.
- Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ διακρίσις αὐτῶν ἀπὸ
τῶν χριστιανῶν δυσκολεῖται.
- Πυρετώδης προσπάθεια παρατηρεῖται με-
ταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν.
- Διὰ τὴν μετὰ τὰ Χριστούγεννα χοροεσπε-
ρίδα.
- Πρὸς περιθάλψιν τῶν δυστυχῶν πτωχῶν.
- Προμηνύεται μεγάλη σφοδρὴ κόσμου.
- Τὸ ἐν Βασιγκτόνι τῆς Ἀμερικῆς φιλελλη-
νικὸν κομιτᾶν
- Ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς καθαιρέσεως
τοῦ Σουλτάνου.
- Καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Βα-
σιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου!
- Παραλαμβάνοντος ὡς πρωθυπουργόν τὸν
τέως Πρόεδρον Ρουσσέλ!
- Τὴν ἐκκεντρικὴν ταύτην ἰδέαν, ἐδημοσίευσαν
αἱ σαβαρώτεροι τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐφημερίδων!
- Ἐξεπρόσθησεν ἐπὶ τέλους τὸ κοσκινοειδὲς κα-
πῆλλο τῆς μόδας.
- Καὶ τὴν πόλιν μας! καὶ ὡς κομητῆς ἀναφαί-
νεται ποῦ καὶ ποῦ.
- Ἦρξισε προχθὲς τὰς θεατρικὰς παραστά-
σεις του.
- Ὁ Θίασος τοῦ κ. Παντοπούλου, μετ' ἐπι-
τυχίας. Ὁ ὑποβολεὺς ὅμως ἀκούεται πολὺ.
- Ἐστυνῶς εἰς τὰς παραστάσεις οὐδεμία κυρία
ἔφερε καπέλλο.
- Τὴν μεταδοτικότητά διὰ τῆς κληρονομικό-
τητος τῶν συνειπεῶν τοῦ ἀλκοολισμοῦ.
- Ἀπέδειξεν ἐσχάτως ὁ καθηγητῆς κ. Πέλε-
μαν.
- Γυνὴ τις ἀπέθανεν ἐν ἀθλιότητι καὶ ἐκλύ-
σει κατὰ τὸ 1802 εἰς ἡλικίαν 62 ἐτῶν
- Παρήλασαν δὲ ἀπόγονοι αὐτῆς μέχρι τοῦ
ἔτους 1896, ἐν ὧν 834.
- Ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 106 ἐγεννήθησαν νόθοι.
Οἱ 142 κατήνησαν ἐπαίται.
- Οἱ 64 ἔργιναν τρῦφιμοὶ ἀσύλων ἀπόρων. 76
κατεδικάσθησαν διὰ διάφορα ἐγκλήματα, ἐξ ὧν 7
δι' ἀνθρωποκτονίας, 181 γυναῖκες ἠκολούθησαν
τὸν ὀλέθριον δρόμον τῆς ἀμαρτίας κλπ.
- Εἰς τὸ Ἀλγέριον καὶ τὴν Ἀμερικὴν ἰδρύ-
θησαν Στρουθοκαμηλοτροφεῖα.
- Σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐκγύμνασιν τῶν πτηνῶν
στρουθοκαμηλῶν, νὰ σύρωσιν ἀμάξιας καὶ τὰ πα-
ρόμοια.
- Προχθὲς ἐφόραζον οἱ ἐνταῦθα Δυτικοὶ τὰ
Χριστούγεννά των
- Οἱ δὲ Ἀγγλοὶ στρατιῶται μεθυσθέντες, ἐξε-
τράπησαν εἰς ἀκηνὰς πολὺ κομικοτραγικάς.
- Ὀλιγώτερον ὅμως ζωηράς, τῶν ἄλλων ἐτῶν.
- Τὸ χαρτοπαίγνιον εἰς τὴν πόλιν μας κάμνει
θραῦσιν.
- Καθῆκον ἔχουσιν αἱ ἀρχαὶ νὰ λάβωσι δρα-
κόντια μέτρα.
- Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ.
11 φυλλάδιον, ἡ κυρία Σοφία Κοιλιαράκη σύζυ-
γος τοῦ ἱατροῦ κ. Μπορονόβα, ἐγράφη Βιόρηνη.

Τὸ ξάονον